

“రా, బామ్మర్లీ, రా. ఏటి శానా దిగులుగా ఉన్నావు. ఇదిగో ఓ సుక్కేసుకో,” అని చాముండేశ్వర రావుగారు బావమరిది సంపత్కి గ్లాసులో బుడ్డి వంచి గ్లాసు అందించారు.

“మద్య నిశేధం కదా...” అంటూ గ్లాసు అందుకున్నాడు సంపత్.

“నీ శార్దం. అది మనకి ఒర్తించదు, బామ్మర్లీ ! నేకపోతే సారా తాగి పోలీసుల సేత తన్నులు తినే సగటు మణిసికి, మనలాంటి రాజకీయ నాయకుడికి తేడా ఏటి? అది సరేకాని నీ ప్రాబ్లమ్ ఏటి?”

“ఏం లేదు బావా ! మా ఆఫీసులో ఇదివరకు వేకెన్సీలు వస్తే సిఫారసు తీసుకొచ్చిన కొంతమందికి

కవియగ్గ కృష్ణాద్వనుల

ప్రతిగడం
విష్వవాభిరంజనం

ఉద్యోగాలు వేయించా. ఈసారి కూడా వేకెన్సిలు వచ్చాయి. మావాడికి ఉద్యోగం ఇప్పించు అంటే మావాడికి ఇప్పించు అని అందరూ సిఫారసులు ఐతే చేస్తారు కాని పని అయ్యాక నాకు ఒక తృణం కూడా అందజేయరు."

చాముండేశ్వరరావుగారు ఓ వేదాంతపు నవ్వు నవ్వి, పార్కుడికి వాసుదేవుడు గీతోపదేశం చేస్తున్న ఫోజులో ఇలా అన్నారు. "ఇది నీలో లోపం, బామ్మర్లీ! నీకు డబ్బు రాబట్టుకునే మార్గం తెలీదు. ఇదిగో నీకు ఆ మార్గం సెప్టా, యినుకో."

"చెప్పు బావా! నీకు పుణ్యం ఉంటుంది."

"నువ్వు ఎంత సదువు సదువుకున్నా, బడి మొహం ఎరగని నా సరణే రావాల."

"ఔను. మరి నువ్వు లోకం అనే యూనివర్సిటీలో వ్యవహార జ్ఞానంలో డాక్టరేట్ పొందావు కదా?"

"సరిగ్గా సెప్పినావు. ఐతే నీకు సీతాపతి కత సెప్టా యిను. దాని ఒలన మన గౌరవం కాపాడుకుంటూ అవతల మణిసికాడ డబ్బు ఎట్టాగ రాబట్టుకోవాలో నీకు తెలుస్తది."

"సీతాపతి నా సుట్టు తిరిగే సెటిలైటు. ఆడికి రండిగా డబ్బుంది. ఆడికి రాజకీయ పలుకుబడి రంపాయించాలన్న తహతహ ఉందని పసికట్టినా. సరే, నీన్ని మనం కాష్ సేసుకోవచ్చని ఆలోచించినా".

"ఆడు ఓ రోజు బార్యాసమేతంగా నాకాడకొచ్చి, తవరు రేపు సతీసమేతంగా మా ఇంటికి రావాల. రేపు మా మారెజి ఎనివర్సరీ. సిన్న డిన్నరు పార్టీ యేర్పాటు సేసినా. తవరే చీఫ్ గెస్టు" అన్నాడు. తప్పక ఒస్తాం అనినా.

"డిన్నర్ పార్టీ దిగ్గజయంగా సాగినాది. అసలు ఆ పార్టీ నన్ను ఆహ్వానించి, గౌరవించే సదవకాసం కల్పించు కోడానికి ఏర్పాటు సేసినట్టుంది. అసలు ఆడికి మారెజి ఎనివర్సరీ సేసుకునే అలవాటే నేదని నాకు రహస్యంగా తెల్సినాది. ఆడి మారెజి జరిగింది మండు వేసంగిలోనట. ఇప్పుడు గజగజ ఒణికించే సలికాలం.

"నాకు, మీ అక్క జోగులుకి కారులోంచి దిగగానే సీతాపతి, బార్య ఎదురొచ్చి దండలు యేసినారు. పండితులు ఏదపటనం సేసి స్వాగతం పలికినారు. సీతాపతి తన యివావ వార్షికోత్సవంలా కాక అసలు యివావం మాదిరిగానే ఏర్పాట్లు సేసినాడు. బాజా బజంత్రీలు, రంగురంగుల దీపాలు, అన్ని హంగులు ఉన్నాయి.

"సీతాపతి బార్య ఒంటినిండా నగలతో లచ్చీదేవి యిగ్రహంలా మెరిసిపోతున్నాది. ఆమె, 'మా ఆయనకి నగలంటే నాకంటే ఎక్కువ పిచ్చి. పెతినెలా ఏదో నగ సేయిత్తు ఉంటారు,' అని మీ అక్కతో అంది. 'సీతాపతి, నువ్వు నగల ఎక్స్పర్ట్లా ఉన్నావే,' అని ఓ కామెంటు పారేసినా. సీతాపతి ఒప్పుకున్నట్టు నవ్వేసినాడు.

"సీతాపతి పార్టీ నుంచి ఒచ్చినాక నాకు ఒక ఐడియా తట్టినాది. ఆ ఐడియాని అమలు ఎట్టడానికి ఆఫీసు నుంచి ఆడికి ఫోను సేసినా. 'ఏంవోయ్, సీతాపతి. నాకోసిన్న సాయం కావాల,' అన్నా. 'సెలవివ్వండి, సార్,' అన్నాడు. 'మా అమ్మాయి పెబ జాజి మొగ్గల నెక్లెస్ కొనమని ఒకటే గోల ఎడుతోంది. నీకు ఈ నగల యవ్వారం బాగా తెలుసు కదా. నువ్వోసారి మా ఆవిడిని, మా అమ్మాయిని బజారుకి తీసుకెళ్లి సక్కటి నెక్లెస్ కొనిపించవోయ్. యిలా ఇబ్బంది ఎడుతున్నందుకు

ఏవీ అనుకోవు కదా?' అనినా. 'ఎంతమాట, సార్. మీ అమ్మాయి అంటే నాకు సెల్లెలే కదా. సెల్లెల కోసం నెకలెస్ కొనడంలో సాయం సేయడం నా విధి కదా?' అని బదులు సెప్పినాడు.

"అది సరేకాని ఒక యిసయం సెప్పదలిచినా. నువ్వు ఒక్క పైసా కర్చు ఎట్టకూడదు. ఒకయేల ఎట్టినావో నాకు నీకూ తెగతెంపులే." సీతాపతి జవాబు సెప్పుకుండా నవ్వి ఊరుకున్నాడు.

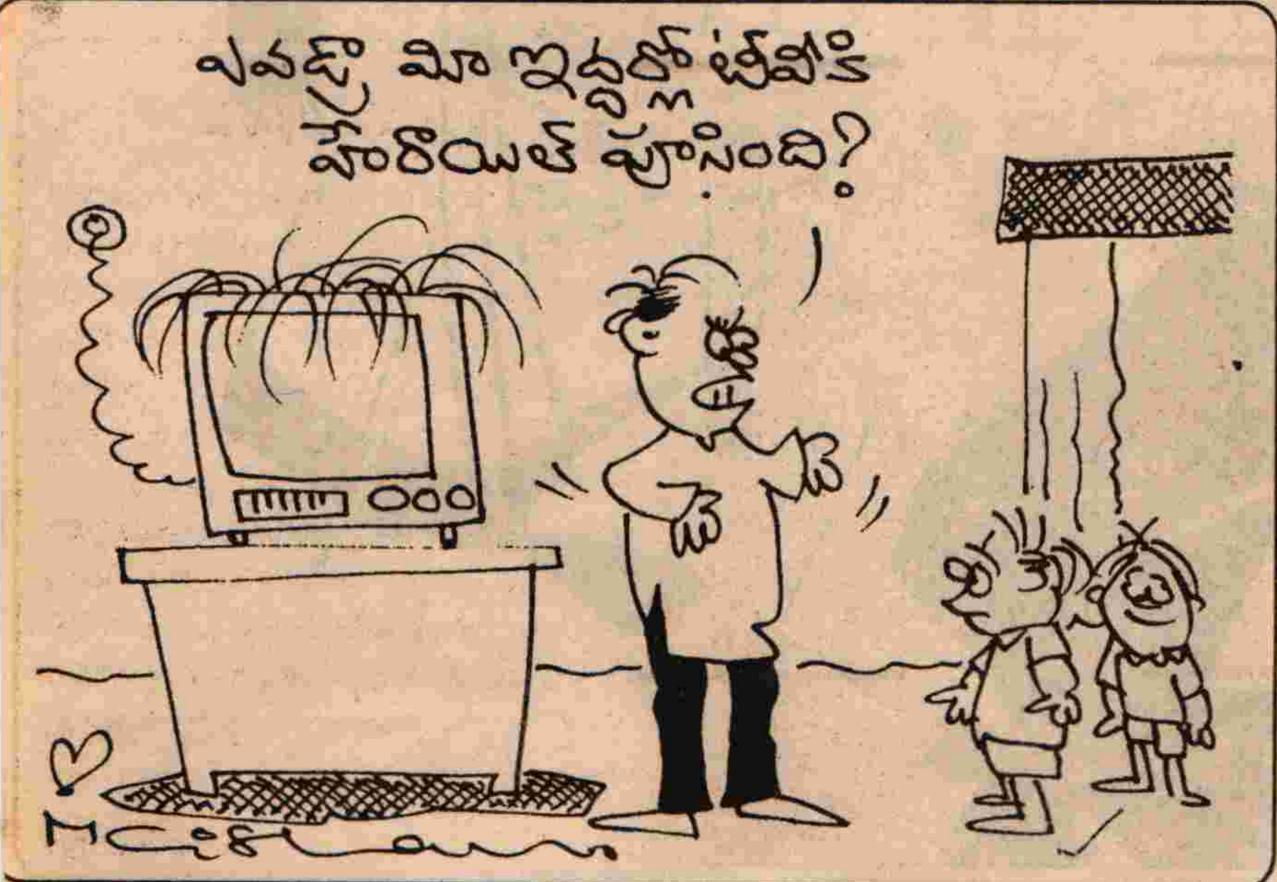
"ఎంటనే సీతాపతి కారులో మనింటికి బైలుదేరినాడు. నాను ఆఫీసులోనే ఉన్నా. జోగులు, పెబా రెడిగా ఉన్నారు. సీతాపతి మీ అక్కతో ఒరస కల్చుకుని, 'పెన్నిగారు, బాగున్నారా? ఏవమ్మా సెల్లీ, బాగున్నావా? అచ్చంగా మాదురీ దీచ్చితేలా ఉన్నావు సుమీ' అని ఇద్దరినీ పలకరించినాడు.

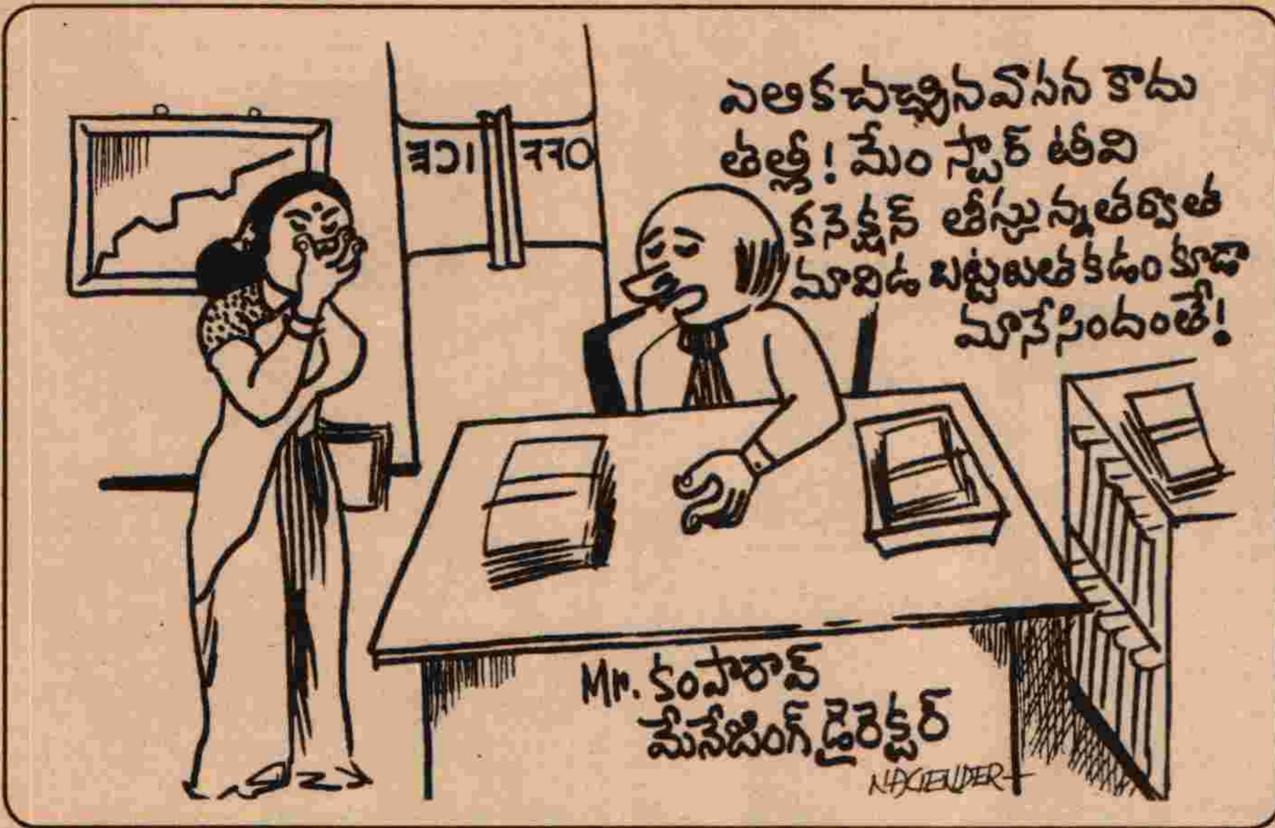
"సీతాపతి పాలకొండ శివయ్య అండ్ సన్స్, జివెలర్స్ దుకాణంలో తన కుటుంబంలో ఆడోళ్ళకి నగలు సేయిస్తూ ఉంటాడు. ఇద్దరినీ ఆడకే తీసుకెళ్ళినాడు. శివయ్య సాయంగా ఒచ్చి ముగ్గురునీ దుకాణంలోకి ఆహ్వానించినాడు. మూడు కూల్ డ్రింక్స్ తెప్పించి ముగ్గురికీ అందించినాడు. తర్వాత ఎన్నో హారాలు సూపించినాడు. మీ అక్క జోగులు జాజి మొగ్గల నెక్లెస్ ఎంచినాది. కాని పెబ యిప్పుడు మామిడి పెందెల నెక్లెస్ మీద మోజు కనబర్చినాది.

"అదేటే, ముందు జాజి మొగ్గలు కావాలని పేణం తీసినావు కదటే. తీరా యీడకి ఒచ్చినాక మామిడి పిందెలు నచ్చినాయంటావేటి? నీ యవ్వారం సిత్రంగా ఉండే ! జాజి మొగ్గలే బాగుంటాయే. సూడు, ఎంత సక్కగా ఉందో," అని సెప్పి శివయ్యని దాని దర అడిగినాది జోగులు. 18 వేల రూపాయిలని సెప్పినాడు శివయ్య. పెబ నాభంనేదని మొగం ముడుసుకుని కూకుంది.

"జోగులు పర్చులోంచి డబ్బుతీసి లెక్కెడుతోంది. సీతాపతి దాన్ని ఆపి, 'మీరుండండి పిన్నిగారూ. నానుండగా మీరు డబ్బు ఎందుకు ఇయ్యడం?' అని తన పర్చుతీసి నోట్లు కట్ట తీసినాడు. 'యీలునేదు. మీ బాబాయికి తెలిస్తే ఇంకేమైనా ఉందా?' అన్నది జోగులు. 'ఆ యిసయం నాను సూసుకుంటాను లెండి.' అని డబ్బు సెల్లించబోయాడు. జోగులు యీలు నేదని పట్టుబట్టినాది. కాని సివరకు సీతాపతే డబ్బు సెల్లించినాడు.

"ముగ్గురు బైటకు ఒచ్చి కారులో కూకున్నారు. సీతాపతి ఏదో మర్చినట్టు, 'మీ కోడలు ఏవోజాంకాలు

పురమాయించమంది పిన్నిగారు. పురమాయించి ఐదు నిమిషాల్లో ఒచ్చేతాను,' అని సీతాపతి మళ్ళా శివయ్య షాప్ లోకి వెనేసించినాడు. ఐదు నిమిషాల్లో బైటికొచ్చి కారులో కూకున్నాడు. ముగ్గురు మనింటికి తిరిగి ఒచ్చినారు.

జోగులు ఇంటి లోపలికి ఎళుతూ, 'బాబు ! కాపీ తీసుకెళ్లు. ఈలోగా మీ బాబాయి కూడా ఒచ్చేతారు,' అన్నది. సీతాపతి డ్రాయింగ్ రూమ్ లో సోఫాలో కూకుని, 'సెల్లి, పెబ్బా ఇట్టారా,' అని పెబని పిల్సినాడు. పెబ ఆడి ముందొచ్చి నిలబడినాది. 'ఏటి, అన్నయ్యా?' అని అడిగినాది.

'ఆ నెక్లెస్ పిన్ని చాయిస్. ఇదిగో నీ చాయిస్. నా ముద్దు సెల్లెటికి నా కానుక,' అని అనినాడు నెక్లెస్ కేస్ పెబకి అందిస్తూ. పెబ కేస్ తెరిసి నెక్లెస్ సూసింది. ముద్దులు మూటకట్టి ఆ మామిడి పిందెల నెక్లెస్ ని సూసి ఆమె కళ్ళు సంతోసంతో మెరిసాయి. 'నాన్నగారు, ఏవంటారో, అన్నయ్యా,' అన్నది పెబ. 'నువ్వు బయపడకు, సెల్లి. ఆ యెవ్వారం నాను సూసుకుంటాలే,' అని సీతాపతి బదులు సెప్పినాడు.

"పెబ నెక్లెస్ బట్టుకుని ఇంట్లోకి యెల్లిపోనాది. కాస్త టైమయక కాపీతో సహా జోగులు డ్రాయింగు రూమ్ లోకి ఒచ్చినాది. 'అదేటి, బాబు, యీ అగాయిత్రెం. మీ బాబాయి మండి పడతారు, తెలుసా. అవ్వవ్వు. జాజి మొగ్గులు సాలదూ. మామిడి పిందెలు కూడానా. దాని మోజు కూలా,' అని అన్నది జోగులు సీతాపతికి కాపీ అందిస్తూ.

"కాపీ అందుకుని సీతాపతి, 'మీరు ఊరుకోండి, పిన్నిగారు. నాను కొనినానని బాబాయికి నానే సెబుతా.

కొడతారు, అంతేగా. కొట్టినా, బుజ్జగించినా పడడానికి నాను సిద్దమేగా,' అని అనినాడు సీతాపతి.

"ఇంతలో నాను ఊడిపడినా. సీతాపతిని పలకరించి, 'జోగులు! నెక్లెస్ కొనినానా?' అని జోగుల్ని అడిగినా. 'ఆ, ఇదిగో అని జాజి మొగ్గుల నెక్లెస్ సూపెట్టినాది. 'ఎంతయినాది?' అని అడిగినా. '18 వేల రూపాయిలు. కాని '...' అని ఊరుకుంది. 'కాని ఏటి, జోగులు?' అని అడిగినా. 'నాను సెప్టా, సార్. నానుండగా పిన్నిగారు డబ్బు సెల్లించడం ఏటని...' 'ఐతే మవ్వే సెల్లించినానా? ఎంత గోరం! నీకు సెప్పినానా నువ్వు ఒక్కవైసా కూడా కర్చు సేయడానికి యీలు నేదని.' అని అరిసా.

"అంతే కాదండి. పెబ ఈ మామిడి పిందెల నెక్లెస్ ని సూసి మోజు పడినాదని సీతాపతి దీన్ని కూడా కొని దానికి

గిఫ్ట్ గా ఇచ్చినాడండి,' అన్నది. మామిడి పిందెల నెక్లెస్ కూడా నాకు చూపెడుతూ. 'నహ్! పెబ నాకు తగ్గ కూతురే. సీతాపతిని బుట్టలో యేసుకొని మరో నెక్లెస్ కూడా కొట్టేసినాది,' అని లోలోన సంబరపడి పోయా. బైటికి మాత్తరం మండిపడుతూ, 'ఏటి అన్నేయం, సీతాపతి. ఇది సబబేనా? ఔసులే, నాదే తప్పు నీకు సెప్పడం. బుద్ధి గడ్డి తిని అలా సేసినాను. ఏటి నాను లంచాలు తినే బాపతు అనుకున్నావేటి?' అనినా.

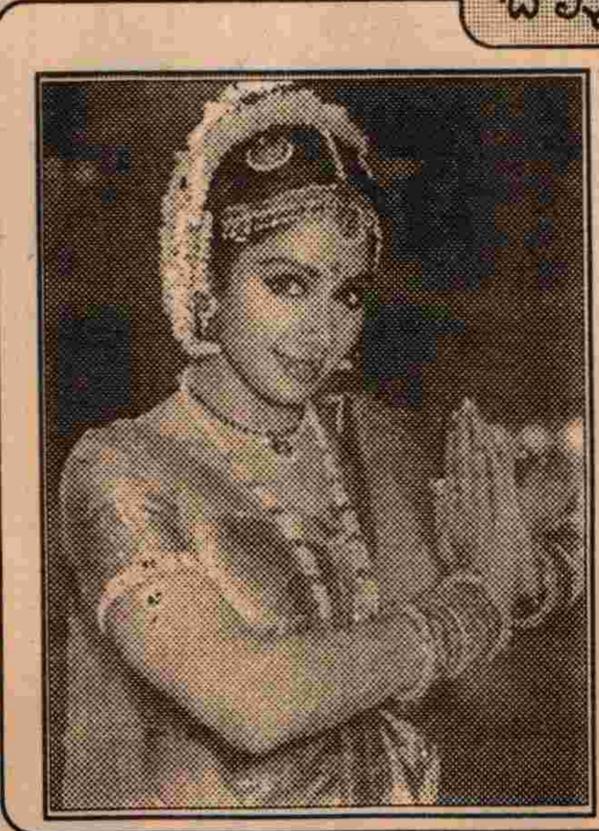
"ఎంతమాట అనినారు, సార్. నా సెల్లెటికి నా యిట్టం ఒచ్చిన నగలు కొని ఎట్టుకుంటాను. మద్దెన మీరెవరు? లంచంట లంచం. నాకు అప్ప సెల్లెళ్లు నేరు. కాబట్టి మీ అమ్మాయినే సెల్లెలుగా సూసుకుంటున్నా. ఆమె నన్ను అన్నయ్యా అని పిలుతూంటే, ఆహా ఇంత కాలానికి నాకు అలా పిలిపించుకునే అదృష్టం కలిగినాది కదా అని నాను సాంగిపోతున్నా. మీరేం అనండి సార్, నన్ను కొట్టండి, తిట్టండి. ఈ సంబందం మాత్తరం తెగదు. యిప్పటికి ఎల్లి ఒత్తా. మీ కోపం సల్లారేక మళ్ళా కల్చుకుంటా, సెలవు," అని సెప్పి సీతాపతి ఎల్లిపోనాడు.

"సీతాపతి ఎల్లిపోయాక మీ అక్కలో నాను నవ్వుతూ ఇలా అనినా. 'మొత్తంమీద 40 వేల రూపాయిలు కిట్టుబాటు అయినట్టే. సీతాపతి బంగారం గుడ్లు ఎట్టే బాతు. ఆడిని సేయి జారిపోకుండా సూత్తూ ఉండాల మనం."

"ఇప్పుడు తెల్పింది బావా. తైలంలోచి ఇషక ఎలా... పిందాలో..."

"నీకు కిక్ తలకెక్కినట్టుంది ... ఎల్లు, బామ్మర్తి. మల్లా కల్చుకుండా," అన్నారు చాముండేశ్వరరావుగారు కొత్త బుడ్డి మూత తీస్తూ.

చాత్రుడో చాత్రీ

పెళ్ల లేదు... గిళ్ల లేదు

బోనీ కపూర్ తో శ్రీదేవి పెళ్ల హైదరాబాద్ లో రహస్యంగా జరిగిందనే వార్తలు ఇటీవల వచ్చాయి. అయితే ఈ వార్త నిజం కాదనీ, కేవలం పుకారు మాత్రమేననీ 'ఆర్టీ' షుటింగ్ లో కలిసినపుడు శ్రీదేవి కాస్త ఆవేదనతోనే చెప్పింది. ప్రజల విశ్వాసాన్ని చూరగొన్న జాతీయ దినపత్రికలు ఇటువంటి వార్త ప్రచురించడం తనకు చాలా బాధ కలిగించిందనీ, 'ఆంధ్రప్రభ' ద్వారా తాను ఈ వివరణ ఇస్తున్నదనీ ఆమె స్పష్టం చేసింది. తాను తన బోనీ కేవలం స్నేహితులం మాత్రమేననీ, అంతకు మించి మరేదీ తమ మధ్య లేదనీ ఆమె చెప్పింది. కాబట్టి మరోసారి ఈ వార్తను తాత్కాలికంగా మనం నమ్మనక్కరలేదు కదూ?

- మహాన్ అన్లెర్